

MASČÁSEK



Časopis Masarykovy základní školy v Klatovech

1. číslo

14. ročník



ÚVODEM

Milí čtenáři,
opět je na světě další číslo našeho časopisu.
Jarním vydáním Masčásku bychom Vás chtěli jarně naladit,
přinést informace o dění v naší škole a ukázat zdařilé literární
výtvary Vašich spolužáků.

Příjemné čtení přeje
redakce



ŠKOLNÍ UDÁLOSTI

Září

Atletický čtyřboj

Bronzovou medaili v kategorii jednotlivců získal Dominik Kolář z 9. B.

Okresní finále v přespolním běh 22. 9. 2022 Nýrsko

4. a 5. třídy: Kadlec Eduard, Janda Tomáš, Nejedlý Václav, Smolík Vladislav, Voráč Petr, Raunerová Tina – 2. místo v kategorii jednotlivců, Turnerová Barbora, Talůžková Natálie, Tomanová Vanesa, Vondráčková Adéla

1. místo – mladší chlapci: Šillar Jan Mirko, Rauner Matyáš, Kroupar Jan, Kollros Hynek, Hrach Martin

3. místo – mladší dívky: Řeřichová Anna, Mazancová Daniela, Ryšavá Kateřina, Mašková Helena, Boučková Tereza

9. místo – starší chlapci: Pojar Ondřej, Pešek Vojtěch, Šnajdr Dominik, Holý Vojtěch, Rubeš Adam

7. místo – starší dívky: Fremundová Aneta, Jaklová Kristýna, Hessová Kateřina, Rebcová Olga, Kotlanová Nikol



Spolupráce s německou školou ve Schwandorfu - září 2022

Setkání s německými kamarády a jejich učiteli v krásné přírodě česko-německého pohraničí.



Říjen

Třetí třídy v Praze

10. října se třetíáci rozjeli na exkurzi do našeho hlavního města. Navštívili Vyšehrad a prohlédli si zákulisí České televize, kde viděli natáčecí studia, kostymérnu. Největším zážitkem byla účast při natáčení pořadu Kouzelná školka.



Krajské finále přespolního běhu – Plzeň

Naši mladší žáci si v Borském parku v Plzni doběhli pro krásné 5. místo.

Šilar Jan Mirko, Dundr Oldřich, Kroupar Jan, Rauner Matyáš, Hrach Martin, Kottnaur Josef



Mezinárodní úspěch Matyáše Roubala ze 7. C

Mistrovství světa v šachu se konalo v gruzínské Batumi. Matyáš strávil za šachovnicí přibližně 40 hodin a ze 156 účastníků skončil na krásném 24. místě.



Logická olympiáda - všichni postoupili do krajského kola v Plzni

Tomáš Kuchynka 4. B, Tobiáš Vágner 5. B, Ladislav Kořán 9. C. Blahopřejeme!



Listopad

Okrskové kolo ve florbalu – chlapci

Naši mladší žáci (Hynek Kollros, Jan Mirko Šillar, Martin Hamák, Marek Rais, Martin Hrach, Josef Kottnaur, Matyáš Rauner, Nikolas Pěkný, Šimon Janoušek, Jan Novotný, Sebastián Stránský) v turnaji ani jednou neprohráli (3x výhra a 1x remíza) a zajistili si tak účast v Okresním finále.



Okrskové kolo ve florbalu – dívky

Turnaj mladších (Taitlová Karolína, Láďová Ema, Ryšavá Kateřina, Mazancová Daniela, Hošková Kateřina, Toušková Kateřina, Boučková Tereza, Řeřichová Anna, Šnajdrová Lucie, Vacková Elen) i starších (Kotlanová Nikol, Šimsová Tereza, Rebcová Olga, Hessová Kateřina, Fišerová Karin, Hajnová Klára, Franková Veronika, Volfová Tereza, Fremundová Aneta, Podlahová Eliška) dívek se konal v tělocvičně Masarykovy ZŠ Klatovy a obě družstva skončila na 4. místě.



Florbal starších žáků – okrskové kolo

Turnaj se uskutečnil v hale ZŠ Čapkova. Kluci se umístili na 4. místě.

Družstvo: Biedermann Miroslav, Šnajdr Dominik, Stránský Radek, Uldrich Michal, Kolář Dominik, Kalaš Jan, Hrach Jan, Holý Tomáš, Müller Tomáš, Heidlberger Daniel, Hosnedl Lukáš



Okresní finále ve florbalu

Okresní finále proběhlo v hale ZŠ Čapkova. O jejich výhře nad Tolstákem rozhodly samostatné nájezdy a kluci si tak vybojovali postup do kraje.

Družstvo: Hynek Kollros, Jan Mirko Šillar, Martin Hamák, Marek Rais, Martin Hrach, Josef Kottnaur, Nikolas Pěkný, Šimon Janoušek, Jan Novotný, Sebastián Stránský, Jan Kroupar



Florbal 1. stupeň

Okresní kolo ve florbalu probíhalo v hale ZŠ Čapkova. Dívky se umístily na krásném 4. místě. Hoši bojovali, ale konkurence byla veliká. Neumístili se mezi čtyřmi nejlepšími.



Rozsvícení vánočního stromu v Podhůřčí

Náš sbor Sněženky a machři svým vystoupením rozsvítil stromeček před domovem seniorů v Podhůřčí. Žáci 3. A pak seniory obdarovali vlastnoručně vyrobenými dárky.



Pythagoriáda

Monika Pavlíčková 9. C - 3. místo v okresním kole soutěže. Gratulujeme.





Plavecký výcvik žáků III. a IV. ročníku

V období měsíců září až listopad se třetí a čtvrtí zúčastnili plaveckého výcviku v klatovském bazénu. Někteří se zdokonalili v plaveckých stylech, jiní se naučili úplným základům. Všichni si odnesli Mokrý vysvědčení.

Prosinec

Recitační soutěž – městské kolo

V městském kole recitační soutěže jsme dosáhli velkých úspěchů.

V kategorii 2. – 3. tříd zvítězil Jakub Tuček ze 3. B, dále nás reprezentovali Patrik Šelmát a Tereza Vacková.

V kategorii 4. – 5. tříd zvítězila Elen Protivová ze 4. B, dále nás reprezentovala Vanesa Tomanová.

V kategorii 6. – 7. tříd mezi amatéry zvítězila Stella Havlíková ze 7. B, dále nás reprezentovaly Barbora Taitlová a Natálie Hoffmannová.

Žákyně 6. A Leontýna Tomášková se pak mezi poloprofesionály umístila mezi prvními třemi.



Vánoční tvoření 2. A a 2. B s rodiči



Leden

Obrovský úspěch v soutěži Hledáme nejlepšího mladého chemika ČR

V prosinci se Monika Pavlíčková a Olga Rebcová (obě 9. C) zúčastnily 2. regionálního kola soutěže Hledáme nejlepšího mladého chemika ČR. Toto kolo mělo prověřit základní znalosti z chemie prostřednictvím testu. Celkem se sešlo 105 nejlepších řešitelů Plzeňského a Karlovarského kraje. Obě naše žákyně uspěly na výbornou a umístily se na 14. a 82. místě.

Monika Pavlíčková se probjovala do 3. regionálního kola, které se konalo na Střední uměleckoprůmyslové škole keramické a sklářské v Karlových Varech. Zde si Monika spolu s 15 svými soupeři vyzkoušela práci v chemické laboratoři a vybojovala skvělé 5. místo.

Moc gratulujeme a jsme náležitě pyšní.



Okresní kolo dějepisné olympiády

V DDM se konalo okresní kolo dějepisné olympiády. Naši školu reprezentovali: Adam Tuček (6. – 7. místo) a Oliver Partyngl (8. – 9. místo), Veronika Bastlová (16. místo)

Okresní kolo Matematické olympiády kategorie Z5

V prosinci proběhlo na naší škole první domácí kolo matematické olympiády v kategorii Z5, tedy žáci maximálně 5. ročníků. Osm úspěšných řešitelů postoupilo do okresního kola konaného 25. ledna v prostorách DDM Klatovy. Na soutěži se sešly malé matematické naděje ze 7 základních škol v Klatovech a okolí. Krásné 4. místo se ziskem 10 bodů ze 16 možných obsadili naši žáci Sofie Marcinková a Tobiáš Vágner z 5. B, jen o 2 body méně pak získala naše žákyně 4. ročníku Magda Nováčková, hned v závěsu pak vždy o bod méně taktéž čtvrtáci Tomáš Kuchynka a Eduard Kadlec a žákyně 5. A Tina Raunerová. Ke krásnému bodovému zisku gratulujeme také žákům Evě Ostihon a Janu Adlerovi.



1. lyžařský kurz

1. kurz proběhl formou výletů po šumavských kopcích, hráli jsme týmové hry a užili si týden soutěžení.

Špičák- Můstek- Pancíř, Hojsova Stráž-Orloj, Gerlová Hut' - Brunst- Hofmanky, soutěže týmů.

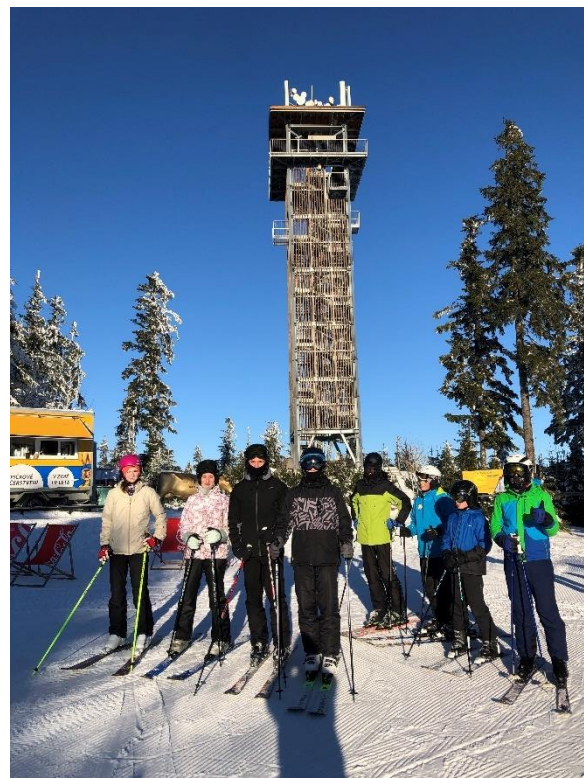


2. lyžařský kurz

2. kurz 22.1.-27.1. Špičák hotel Sirotek

Užili jsme si týden lyžování a učili se první dovednosti na snowboardu.

Žáci jezdili dle svých schopností a dovedností ve třech družstvech. Sněhové podmínky i počasí nám přály.



Krajské kolo Ekonomická olympiáda

V krajském kole Ekonomické olympiády se naše škola umístila na 2. místě v Plzeňském kraji. Reprezentovali nás Ladislav Kořán 9. C a Dominik Šnajdr 9. B - sdílené 9.té místo v kraji. Jen o bod klukům unikl postup do celostátního kola.

Únor

Okresní přebor školních družstev v šachu

Začátkem února se konal Okresní přebor škol v šachu 2023. Naši školu reprezentovali Roubal Matyáš, Kreuzman Daniel, Brček Samuel, Kohút Lukáš.

Kluci porazili družstva gymnázia Klatovy a Sušice a vybojovali krásné 2. místo.

Okresních kolo Soutěže Finanční gramotnost

Obě naše družstva postoupila z okresního kola do krajského kola v soutěži Finanční gramotnost. Gratulujeme.

Kategorie I - 1. stupeň - ve složení Nettlová (5.A), Nejedlý (5.A), Kuchynka (4.B)

Kategorie II - 2. stupeň - ve složení Hosnedl, Biederman Mirek, Holý Vojtěch (9.C)

Nyní oba týmy čeká práce na tvorbě případové studie - každá kategorie má jiné téma a jiné nároky na výsledek.

Okresní kolo Zeměpisná olympiáda

V okresním kole Zeměpisné olympiády jsme získali 2., 4. a 7. místo. Nejlépe si vedl Tomáš Baierl z 9. A a za svůj výkon postupuje do Krajského finále do Plzně. 4. místo vybojoval Daniel Dudla ze 7. B a 7. místo Michal Mašek ze 6. C. Klukům gratulujeme a Tomášovi přejeme úspěch v krajském kole.



Spolupráce se SŠZP

V rámci spolupráce naší školy se SŠZP v Klatovech proběhla setkání některých tříd prvního stupně se studenty oborů agropodnikání a kuchař – číšník.

7. 2. bylo připraveno pro žáky 2. A a 5. A téma Na farmě – domácí zvířata a naši mazlíčci, 16. 2. pro děti ze 4. B a 5. B téma Stromy, rostliny – životní prostředí, 23. 2. čekalo na žáky 3. A a 4. A téma Ovoce, zelenina, pití, zdravý životní styl.



Do připraveného programu se aktivně zapojily také paní učitelky A. Boušová, O. Hummelová, P. Kadlecová, A. Zahradníková, V. Žižková.

Březen

Okresní kolo Olympiády v anglickém jazyce

V této soutěži nás skvěle reprezentovaly Viktorie Volejníková a v mladší kategorii Kateřina Ryšavá, která získala 3. místo. Gratulujeme.



Příběhy našich sousedů

Sedm našich devátáků prožilo zajímavý půlrok v projektu Příběhy našich sousedů. Natáčeli vzpomínky babičky jedné z našich žákyň, která vzpomínala na náročné životní osudy své rodiny, především dědečka a tatínka. Společně se také podívali do klatovského archivu a do Českého rozhlasu Plzeň, kde stříhali rozhlasovou reportáž. Teď už mají za sebou závěrečnou prezentaci v klatovském divadle.

Děkujeme za reprezentaci školy Adéle Blahovcové, Aniče Pletea, Viki Volejníkové, Pepovi Bastlovi, Terce Štichové, Alče Písaříkové a Verče Bastlové.



Den vody – projektové vyučování

U příležitosti Světového dne vody se naši třetíci vypravili do úpravně vody v Milencích. Zároveň navštívili přehradní nádrž Nýrsko. Žáci tak zakončili vyučovací blok o vodě, kterému se v letošním roce v prvouce se zájmem věnovali.



PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Měnicí lektvar

Ingredience:

1ks droždí, květina měnička, kůže ze zvířete, v které se chceme proměnit, 1l mléka, 0,5l vody, plíseň, šnečí sliz

Postup:

1. Smícháme vodu, mléko, kůži zvířete a přivedeme k varu.
2. Do ještě teplé směsi přidáme droždí, květinu měničku, plíseň, šnečí sliz a zamícháme.
3. Necháme vařit 3 hodiny a poté rozléváme do lahviček.

Užívání:

Vypijeme večer před spaním a necháme působit do rána.

Účinek:

Po vypití a uplynutí intervalu se proměníme v požadované zvíře. Získáme i jeho zvyky a chování.

Anna Vondráčková

Recept na čarodějný lektvar lásky

Ingredience:

1 žabí nožka, 15 g pijavic, 1 oko, 5 banánů, 15 jahod, 10 much, 1 kuřecí nožka, 2 litry červeného vína

Postup:

1. Připravíme si kotel a do něj si nakrájíme žabí a kuřecí nožky.
1. Rozmixujeme si banány a jahody, potom je vylijeme do kotle.
2. Přidáme pijavice, oko a mouchy.
3. Jako poslední přilijeme červené víno a vše smícháme dohromady.

Užívání:

Osobě, kterou chcete omámit, to nalijte do pití. Stačí 5 kapek. Pokud chcete dlouhodobý účinek, musíte přidat minimálně 10 kapek.

Účinek:

Ten, komu jste lektvar podali, se do vás okamžitě zamiluje.

K. Brejchová, K. Dzidová, E. Bláhová

Recept na čarodějný lektvar Horké jablko

Ingredience:

Jablko, jablečný džus, horká voda, červivý hřebíček, skořicové mouchy, (případně pomeranč)

Postup:

1. Jablko nakrájíme na tenké plátky.
2. Jablečný džus nalijeme do hrnce, přidáme nakrájená jablka.
3. Dáme nad kotel a přilijeme horkou vodu.
4. Když směs začne vařit, postupně přidáváme červivý hřebíček, skořicové mouchy a případně nakrájený pomeranč.
5. Horké jablko můžeme nalít do zkumavek a pomalu pijeme.

Užívání:

Pijeme pouze, když máme čarodějnickou náladu.

Účinek:

Budete žít sto let. Podle svého DNA můžete mít čarodějnickou moc.



Co se skrývá pod postelí?

Uvařím si čaj a následně zalezu do své měkké postele s ještě měkčí peřinou. Otevřu rozečtenou knihu a ponořím se do umění textu. Rukou, která je na kraji postele, si hraju se záložkou, ale při čtení zápletky strnu a záložka mi z ruky vypadne. Protočím oči nad svojí nešikovností a neochotně se pro záložku sehnu.

Když se ale snažím nahmatat záložku zpod postele, vytáhnu vytrženou stránku. Udiveně zírám na pomačkaný kus papíru a když nedojdu k žádnému závěru, jak se tam mohla dostat, rozhodnu se pod postel podívat. Tam ale vidím pouhou tmou. I přesto se odhodlám, natáhnu ruku a v tu chvíli mě něco stáhne a následně tvrdě dopadnu na zem.

Jsem v takovém šoku, že jakmile před sebou uvidím culícího se trpaslíka, štípnu se do ruky, abych zjistila, jestli jsem při čtení opět neusnula. Štípnutí ale zabolí a mě přepadne mírný strach z toho, kde jsem.

„Ahoj!“ pozdraví mě roztomilým hlasem minitrpaslík.

„Kde to jsem?“ zeptám se okamžitě.

„Kde asi. No přece v říši knih a pohádek,“ vysvětlí.

„Prosím?“ vypadne ze mě a v ten okamžik přiběhnou tři další trpaslíci a strkáním se mě pokoušejí zvednout. Já ale chudáčkům usnadním práci a zvednu se sama.

„Pojď se podívat,“ řekne jeden z trpaslíků a pokouší se mě chytout za ruku. Jeho výška na to ale nestačí, tak přiběhne druhý, který ho vezme na ramena, aby byl vyšší, a následně už mě radostně chytne za ruku a táhne dlouhou chodbou.

Ještě před chvílí jsem ležela začtená v knize a nyní stojím uprostřed knižního ráje. Kolem mě poletují víly, dokonce včelku Máju jsem viděla.

„Líbí se ti tu?“ vytrhne mě z úžasu trpaslík a já jen zakývám hlavou na souhlas. Cítím se jako malá holčička, která právě pod stromečkem rozbalila jednorozce prdícího duhu. Tohle je přesně to místo, které jsem si vždy představovala před spaním. Knihovny od stropu až na zem, knížek tolik, že bych je za život nestihla přečíst a pohádkové postavy pobíhající kolem mě.

Zničehonic se rozezní odbíjení hodin a trpaslíci mě táhnou zpátky chodbou, kterou jsme přišli.

„Co se děje?“ zeptám se, jakmile se zastavíme.

„Vypršel čas první návštěvy,“ odpoví trpaslík.

„První návštěvy?“

„Ano, byla jsi tu poprvé a teď už se jen musíš rozhodnout, jestli na tohle pomocí našeho kouzla zapomeneš, nebo nás budeš navštěvovat. Ale pozor, pokud sem budeš chtít chodit, nesmíš o tom nikomu říct!“ vysvětlí mi opět trpaslík a já se v tu chvíli začnu vznášet a rychlostí blesku vystřelím nahoru a vzápětí jsem zpět v pokoji. Ležím v posteli s knížkou v ruce a na záložce mám portrét trpaslíka.

Jen se pousměju a přes podivný zážitek se pustím do čtení. Od té doby tam chodím každý večer před spaním. Nikomu jsem o tom neřekla. Nemyslím, že jsem divná. Naopak. Zřejmě jsem vyvolená a jsem šťastná, že se mi tato možnost naskytla.



Tajemná nádoba

Vidíme krásnou, ručně vymodelovanou, z keramiky vyrobenou nádobu, v níž se skrývá pro nás zatím neznámý předmět. Nádoba je zakryta kulatým víkem, na kterém pyšně sedí modrá čepička, a tudíž nelze zjistit, co se ukrývá vevnitř.

Přivezl ji cestovatel, který již dostal mnoho darů od místních obyvatel z různých, většinou nepříliš navštěvovaných částí světa. Tentokrát se ale byl podívat v Asii. Od místních dostal tento dar, ale zdáli se mu trochu nepřátelští a nedůvěryhodní, a proto se bál nádobu otevřít. Přijel a taky odjel na lodi zpátky do rodné Evropy. Cestou horečně přemýšlí a říká si: „Co by uvnitř mohlo být?“ Zvědavý, avšak i zbytečně ustaraný, se rozhodne

s otevřením počkat až na doma se svou rodinou, která už netrpělivě čeká na jeho příjezd. Jakmile se vrátí, ukáže dar rodině. Pomalu sundává víko a postřehne, že je vevnitř něco kulatého, co nikdy předtím neviděl. Vyndal předmět, co připomínal fotbalový balon. Nejdříve byl zaražený, ale jakmile přišel na to, k čemu ho nejspíše využívali, byl nadšený. Rodina ho šla ihned vyzkoušet. Všem se aktivita zalíbila a rozhodli se, že se o ni podělí s ostatními. Za chvíli o tom věděla celá Anglie.

Kopání a hraní s předchůdcem fotbalového míče se všem tak líbilo, že byla vymyšlena první pravidla, která vznikla právě ve fotbale posedlé Anglie. Avšak úplné počátky hraní kopané začaly v cestovatelem prozkoumané Asii.

Dominik Šnajdr, 9.B



Můj nejoblíbenější učitel

Paní učitelka je průměrně vysoká, má štíhlou sportovní postavu. Její krásné hnědé oči vykukují z jemného obličejce, který rámuje světle hnědé na mikádo střižené vlasy. Nechodí nápadně oblečená, ale k ní to náramně sedí. Často nosí džínny a halenky, nebo trička.

Někteří mí spolužáci ji označují jako běžnou učitelku, ale já v ní vidím něco víc. Je moc milá, mladá a vtipná. Chápe žáky a dovede si představit, že je to nebaví, a proto vymýšlí zajímavé hodiny. Učí chemii, z níž se stal můj oblíbený předmět. Dost k ní vzhlížím, je mým vzorem. Vždy se tváří mile a hodiny s ní jsou opravdu zábavné, hodně si z nich odnáším. Nejlepší je, že se s námi dokáže zasmát. Snaží se nás pochopit a pomoci nám, když to někdo z nás nemá v životě úplně lehké, nebo když nás něco trápí.

Jelikož jsem v deváté třídě vím, že se mi po této učitelce bude opravdu stýskat.

Adéla Blahovcová, 9.A



Můj nejoblíbenější učitel

Můj oblíbený učitel

Není příliš vysoké postavy. Na jeho hlavě se nachází pár vlasů a běžný počet velice pozorných očí, kterým neunikne o přestávce ani jeden student. Je tak při jeho dozoru lepší zůstat ve třídě a nevystřčit ze dveří ani nos, neboť se snadno můžete zaplést do nějakého vámi nevysvětlitelného maléru a odklikovat či oddřepovat tak celou přestávku. I přesto, že má po stranách hlavy pouze dvě uši, občas mívám pocit, že slyší snad i ultrazvuk.

Může se zdát, že je hloupý a ve škole učí jen proto, aby škodil studentům, ale opak je pravdou! Jeho mozkové otáčky předčí kdejaký elektromotor. Během hodin lze od něj zaslechnout všemožná inteligentní a životem prověřená moudra. Bez špetky ironie je to to nejlepší, co jsem se ve škole kdy naučil. Učivo vysvětluje výborně na různých příkladech z praxe a pokusech. Občas mluví o zkušenostech které nabral během svého života on, nebo někdo jiný. V ruce při tom mívá ukazovátka, kterým si buď přejezdí po břicho, nebo s ním tříská do stolu u spokojeně spících studentů.

Myslím si, že i přes jeho odlišný styl výuky, je to velice dobrý učitel, na němž je vidět radost z předmětu, o kterém přednáší.

Tomáš Baierl, 9.A

Tajemné lesy

Slavík na stromě písničku zpíval,
já se svou milou po lese chodíval.
Já v tomhle lese chodíval sám,
na loutnu jsem teskně hrál.
Zpíval jsem o lásce, smutku a bolesti,
o velkém trápení, o své neřesti.
Těmhle lesům já své srdce dal,
a proto navždy zůstanu sám.

Aneta Fremundová, 8. A



Telefon

Slavík na větvi krásně zpívá,
Tonda se na hvězdy zkoumavě dívá.
Jeho srdce patří jediné věci -
no jasně - telefonu přeci.

Ema Maňasová, 8. A



Slavičí zpěv

Na stromě slavík tiše zpívá,
mé srdce jak o závod buší,
ten, kdo se na nás dívá,
musí řádně nastražit uši.

Slavičí zpěv je slabý,
pěvci už dochází síla,
kočku ale značně vábí,
nebude k němu milá?

Filip Sedláček, 8. A



O slavíkovi

Zpívá slavík na střeše,
peříčka si načeše.
Opěvuje všechny stromy,
jež mu slouží jako domy.

Slavík zpívá pro slavici,
že nevymřou po přeslici.
Vybudují hnízdečko
mladí budou brzičko.

Tomáš Strnad, 8. A



Podzim

Ve větru stromy zpívají,
tmavou nocí duní chór velikánů mohutných.
Když bouřlivák vát přestane,
ozvou se noty slavičích zpěvů čarovných.

V srdci tyto chvíle stále mám.
Když smutno je mi,
písně slavíka rád poslouchám
a vnímám zas, že nejsem sám.

Lukáš Kalčík, 8. A

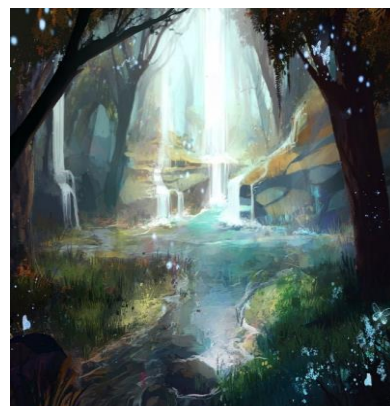


Tajemství lesa

Za nocí stromy zpívají
tu svoji tichou píseň.
Slavíci z nebe shlížejí,
jak voda spěchá na zem.

A vlci lesem běhají
a vyjí za měsícem.
Vše mlčky pozorují tak
s okouzleným srdcem.

Kristýna Jaklová, 8. A



Rybí píseň

Pod stromem tiše sedím,
do krásné přírody hledím.
V dáli slyším slavíka,
srdce se mi zajíká.

Chtěl bych zpívat jako on,
hlas mít jako zvučný zvon.
Hlas silný mi ale chybí,
a tak pěji píseň rybí.

Jan Schavel, 8. A



Norské fjordy

To, co jsem spatřila, mě ohromilo. Stojím patnáct metrů od okraje útesu a začínám tušit, kde jsem se to právě ocitla.

Odlepím nohy od obrovského kamenného obra a přeždu až na jeho samý okraj. Když se posadím a nohy spustím ze strmé skalní stěny, vzedme se ve mně vlna adrenalinu.

Rozhlédnu se. Hluboko podě mnou běží nekonečno tyrkysově modré vody. Několik set metrů opodál spí další kamenný obr, který je ale na rozdíl od toho, na kterém sedím, pokrytý lesy jako zelenou přikrývkou. Uprostřed nebe září žhavý kotouč.

Teď už vím, že se nacházím v Norsku a shlížím na jeden z nejkrásnějších fjordů, který jsem dosud viděla pouze na fotce. Protože se Norsko nachází na severu Evropy, sluníčko zde svítí jasně, ale hřeje jako vyhasínající ohýnek, a tak se začínám třást jako ratlák.

Slyším hučet vítr, který mi pročesává vlasy, a dokonce má takovou sílu, že stromy na druhém břehu se naklánějí ze strany na stranu jako houpačka na dětském hřišti.

Zhluboka dýchám, abych si zapamatovala vůni tohoto krásného místa. I když je voda několik desítek metrů podě mnou, zcela zřetelně cítím její vůni.

Hlavou mi běží jedna jediná myšlenka - tohle místo si budu pamatovat navždy.

Aneta Fremundová, 8. A



Výlet do Českého lesa

Dne 29. 9. 2022 jsme se sešli s našimi novými kamarády z německé školy ze Schwandorfu. Setkali jsme se v obci, která se jmenuje Rybník. Nikdo nevěděl, jaké aktivity nás čekají. Věděli jsme jen, kam jedeme, jak dlouho tam budeme a kdy se budeme vracet. Po společných hrách venku jsme se šli všichni najít a poté jsme vyrazili na dlouhou procházku do lesa. Měli jsme zjistit co nejvíce informací o našich nových kamarádech.



Myslím si, že to byl skvělý den a ti, co tam byli se mnou, mi dají určitě za pravdu. Někteří z nás jsou v kontaktu s kamarády, které jsme si našli. Všichni jsme zvědaví a těšíme se na třídní pobyt ve Schwandorfu, který nás čeká už 26. 4. 2023.

Adéla Benešová

Klidná noc na hradě

To, co jsem spatřila, mě ohromilo. Obrovský hrad, který stál přede mnou, mi vyrazil dech. Obrostlé sloupy podepíraly most vedoucí k velké bráně.

Ledový vítr lehce poskakoval kolem listnatých stromů, vytvářejících živý plot kolem hradu. S hlasitým vrznutím se brána otevřela dokořán.

Stačil jeden krůček práh přes a hned byl cítit mrazivý chlad z kamenných stěn, zdobených starými obrazy. Jedny zamčené dveře si hlídaly temnou chodbu jako strážce střežící drahocenný poklad. Vypadaly osaměle. Po několika krocích vpřed a zvědavém pohledu do klíčové dírky se ukázalo, že tomu tak není.



Malým otvorem jsem zahlédla velkou, do červeného sametu oblečenou postel, pyšně stojící výš než ostatní nábytek. Pod ní se ukrývala stolička, která se pevně tiskla ke stěně. Hned vedle sedělo ve zdi okno, odkrývající závoj temné noci potrhaný světlem zářícího měsíce.

Vše kolem bylo klidné, jako by se na chvíli zastavil čas. Zvon na nedaleké věži oznámil svým bronzovým hlasem příchod půlnoci.

To znamená jediné. Je čas jít. Procházím pod branou z tmavého kamene. Neodcházím však sama. Hrad opouštějí i vzpomínky na moji dnešní tajnou návštěvu hradu.

Anna Zárubová, 8. B

Opravdová zima

Slabé sluneční paprsky se odrážejí od čistého bílého sněžku, který vypadá jako netknuté malířské plátno.

Vše tu řídí krutý mráz, ale vládne zde ještě krutější paní. Královna zimy se začíná zlobit, protože šedé mraky plné ledových vloček zakrývají celou oblohu. Mráz mě štípe do tváří, ale vítr fouká jemně. Holé větvičky listnatých stromů narážejí s tlumeným třeskotem do sebe a jehličnaté stromy se pod nápořem sněhu na větvích sklání až k zemi. Mezi stromy se proplétají plaché srnky, dokonce se jde s nimi najíst i mohutný dvanáctěrák.

Na bundě se mi usazují nádherně vytvarované sněhové vločky. Sypou se z mraků podobně jako zrní z protrženého pytle. Třpytivé sluneční paprsky už nevykukují mezi mraky a brzy už nebude vidět ani na krok.

Jsem unavená, ale pocit opravdové zimy se snaží moje vyčerpání zahánět. Přesto mi nohy pomalu klesají podobně jako znavené ruce pianisty po klávesách. Takovou zimu jsem nikdy nezažila.

Ema Maňasová, 8. A



Šprťouchlata

„Nedělej si ze mě šprťouchlata!“ slycháváme občas od svého okolí. Rozumím, že se šprťouchlata podobají slovu legrace, ale kdo nebo co vlastně jsou? A jak vypadají? Vrtá mi to hlavou nemalou chvíli. Jsou to malí trpaslíci nebo snad broučci? Co když jsou to nepatrní hmyzáci?

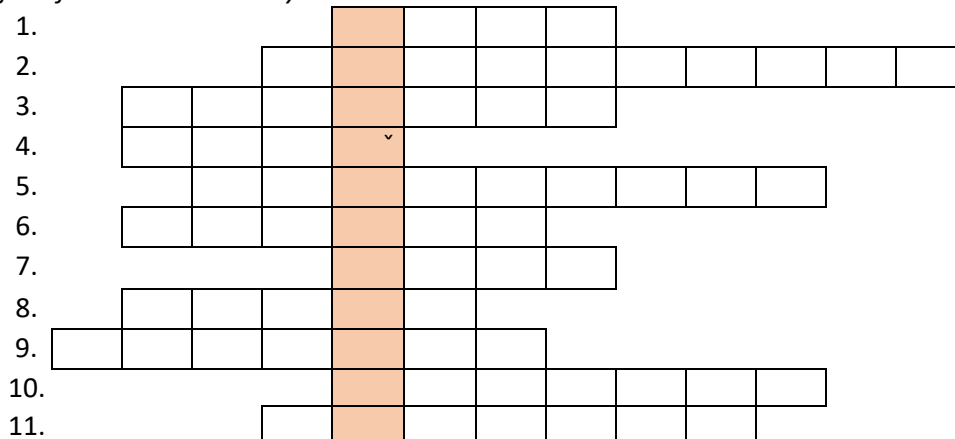
Představuji si je jako malé šestinohé stvůřičky, které pobíhají po světě a svými vylomeninami rozveselují všechno živé. Na každé nožce se vyjímá modrá zavazovací teniska, místo nosu mají malý oranžový knoflíček a jejich šedivá očka šmejdí zvědavě krajem. Tyto bytůstky si ale v minulosti neprošly rájem. Nerady o historii mluví, ale je jisté, že se svým chováním snaží nahradit veškeré zlo a smutek radostí a štěstím.

Myslím, že šprťouchlata jsou našimi věrnými neviditelnými pomocníky při každodenním žití. Leckdy se přihodí tak směšná situace, že v tom musí mít tihle vtipálci prsty. Mám pocit, jako by neměli domov nikde. Jako by byli doma všude tam, kde se schyluje k nějaké lumpárně nebo výbuchu smíchu. Přemýšlím, jak to poznají. Možná vyžadují lidskou společnost tak moc, že jsou v naší blízkosti nepřetržitě a dokážou v nás číst lépe než my sami v sobě. Díky tomu se možná dokáží téměř okamžitě dostavit tam, kde je veselí, protože to vycítí. Umím si představit, jak moc nesnáší chlad a zimu. Určitě se ve studených nocích choulí v klubíčku a čekají, až lidé zatopí v kamnech. Milují teplo!

Proto, až někdy na parapetu pootevřeného okna najdete miniaturní modrou tenisku, zamyslete se, široce se usmějte a nechte ji tam ležet dál. Za pár minut tam zbude jen prázdné místo na připomínku, že tu s námi pořád jsou.



Najdi informace v textu a vyřeš křížovku:



1. Jaká je barva očí šprťouchlat?
2. Vyhledávají lidskou
3. Slovo šprťouchlata se podobá slovu
4. Kolik mají nožiček?
5. Co mají místo nosu?
6. Jdou doma tam, kde se schyluje k smíchu nebo lumpárně.
7. Co šprťouchlata nenávidí?
8. A co naopak milují?
9. Určitě mají prsty v každé směšné
10. Co nosí na svých malých nožičkách?
11. Snaží se nahradit zlo štěstím a

Pavλίna Vacovská, 9. C

Už vám někdy někdo řekl: „Nedělej si ze mě šprťouchlata!“? Co to vlastně ta šprťouchlata jsou a jak vypadají?

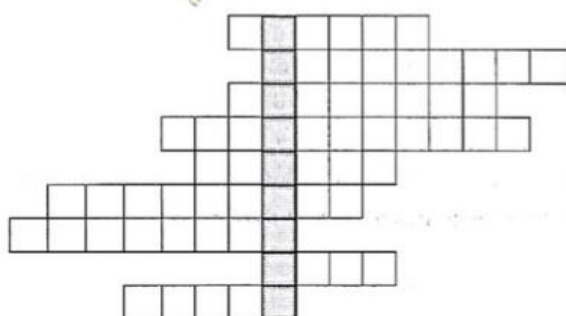
Já si pod tímto pojmem představuji malé tvorečky, jen o něco menší než propiska. Pod příliš velkou čapkou vykukují dvě šibalská očka, která ví o všem, co se kde šustne. Pod větším nosem se neustále směje velká červená pusa. Na objemné břicho si šprťouchlata nasazují barevné kšandy, aby jim z něho náhodou nesklouzly kalhoty dlouhé jako týden. Na nožkách mají lesklé holínky, které jsou však věčně zašpiněné od bláta.

Šprťouchlata milují rušno, proto žijí pospolu ve velkých skupinách v pařezových domečcích hluboko v lese.

Tyto lesní bytůstky se v jednom kuse smějí od ucha k uchu a nesmí chybět u žádné legrace, kterou ještě podtrhávají vtipným poskakováním místo chůze.

I když jsou to velmi společenští tvorečkové, lidem se bez výjimek vyhýbají, a proto jste je ještě nikdy nespatřili a ani nespatříte.

Na základě textu vyřeš následující křížovku:



1. Co šprťouchlata nosí na objemném břichu
2. Bydlí v domečcích
3. Nejsou větší než
4. malí lesní tvorečkové
5. Komu se šprťouchlata vyhýbají? (1. pád)
6. Místo chůze
7. Žijí pospolu ve velkých
8. Šprťouchlata bydlí hluboko v
9. Jejich pusa se neustále od ucha k uchu



Dobrodružství Fičáka a Vichříka

1. díl Zmatky na koncertu

Pavλίna Vacovská, 9. C

Fičák a Vichřík, to jsou dva vyvedení kluci. Nejsou to však ledajací chlapíci, jsou z rodu vánků. Jejich úkolem je neztrácet čas a prosvištět tam, kde se něco šustne. Všechno slyší, všechno vidí a nejraději by rozfoukli každou hromadu popsaných papírů, která leží u otevřeného okna. Jsou to dvojčata, jeden jako druhý. Povahou jsou si však velmi vzdálení. Fičák je rošťák, jak se patří, ale Vichřík se spíš drží při zemi. Jednoho večera se vydali poslechnout si koncert vážné hudby. Vichřík se nemohl dočkat, zato Fičákův šálek kávy to rozhodně nebyl. Začalo se a Fičák už vymýšlí, jak si zkrátit dlouhou chvíli.

„Něco zkusím,“ a letí k listům s notami na stojanu sólového hráče na flétnu. Lehce zafouká a flétnista rázem hraje podle jiných not. To vyvolává zmatek mezi muzikanty. Fičák svoji lotrovinu opakuje i u ostatních a už se jejich hra nedá poslouchat. Vichřík už letí za dvojčetem: „Honem převrátím listy na správnou stránku.“ Zmatení hudebníci opět našli svoji notu a Vichřík odvádí rozdováděného Fičáka domů.

Zprvu chtěl být na Fičáka našťvaný, ale jeho dvojče umí všechno převrátit naruby, takže teď se tomu oba od plic smějí.

Úkol: Nakresli, jak si představuješ větrné kluky, Fičáka a Vichříka.

Dobrodružství Fičáka a Vichříka

2. díl Fičákův úraz

Alena Boučková, 9. C

Fičák a Vichřík jsou dva kluci, kteří dělají samé blbosti a mají ze všeho jen legraci. Jednoho dne se ale z legrace stane něco ošklivého. Fičák je jako divoká střela. Hraje si s vánky, přendává si je z ruky do ruky, prostě taková hračička!

A najednou si všimne, že z vánku padá. Neví, co má dělat, proto volá na Vichříka: „POMOC! POMOC!“ Ale Vichřík je z toho celý vyděšený a neví, co má dělat. Tak nasedne na mráček a jede pro Fičáka. Ale Vichřík padá moc rychle, takže ho nestačil chytit. Bum, prásk, bouch, bác a Fičák spadl na tvrdou zem. Když za ním Vichřík přiletěl, nevěděl, co má dělat, a byl z toho celý v šoku. Rozhlížel se kolem sebe, co by mohl udělat, aby ho zachránil a najednou ho napadlo, jestli vůbec žije. Když mu dal ruku k puse, cítil, že žije. Oddychl si.

Vichřík naložil Fičáka na mráček a nebeským tempem ho odvezl do nebeské nemocnice. Na vyšetření dorazil statný mrak, který provedl první pomoc a další různá vyšetření. Zjistil, že se Fičákovi nic nestalo, byl pouze pomlácený. Po všech vyšetřeních ho Vichřík odvezl domů do postýlky. Když se Fičák vyspal a odpočinul si, bylo mu už lépe. Těšil se na druhý den, že půjde s Vichříkem opět dělat lumpárny.



Úkol: Kdo je na obrázku? Vichřík, Fičák, vánek nebo statný mrak? Vybarvi si ho.

Dobrodružství Fičáka a Vichříka

3. díl Malé kýchnutí

Nela Koláriková, 9.C

Byl tichý překrásný den. Jaro už přicházelo a vše rozkvétalo jako duha. Slunce hřálo a zářilo na zelenou louku mezi lesem a malou vesničkou naproti. Mezitím vál klidný vánek a to rostlinky ukolébává, protože vědí, že to je Vichřík, ten klidný, s kterým nikdo nemá potíže. Vichřík se rád pohybuje ve vzduchu a má rád, když je všude ticho. Když se ale poblíž objeví jeho dvojče Fičák, už se ví, že klid nebude. Fičák je typ větru, který nikdo moc nemusí. Myslím to tak, že je moc silný a všechno převrátí vzhůru nohama.

Když Vichřík zahlédl svého bratra, hned zavolal: „Fičáku, pozor na...“ a než to stihl doříct, Fičák narazil do stromu a ten se málem prohnul až k zemi. Fičák jen kvíkl bolestí a odletěl do vesnice. Vichřík tušil, že opět něco provede, a hned ho následoval. Schoval se za malý dřevěný domek a pozoroval Fičáka, co se chystá udělat. Fičák poletoval na místě na návsi a bylo poznat, že přemýšlí. Najednou Vichřík ucítil, že se něco stane, a než se nadál, Fičák začal lapat po dechu. V tu chvíli uslyšel to, co opravdu čekal. „HEE....PŠÍÍÍÍÍK!“ Fičák si kýchl tak silně, že vše okolo něj odlétlo mimo vesnici.

Vichřík se po takové lapálii cítil trapně a začal se omlouvat všem, kteří ve vesnici bydleli. Mezitím se Fičák vzpamatoval a začal vracet všechny věci nazpátek na svá původní místa. Poté co Fičák dodělal svojí práci, také se omluvil vesničanům a společně s Vichříkem se vrátil na louku u lesa. Vichřík si všiml, že ten strom, do kterého Fičák narazil, se zlomil a polovina spadla na zem. Vichřík něco k tomu chtěl říct, ale Fičáka to nezajímalo. Tak se rozhodli spokojeně odletět domů a nevíšali si toho.

Úkol: Dokresli k Fičákovi zlomený strom.



Dobrodružství Fičáka a Vichříka

4. díl Zachránci

Pavλίna Vacovská

Je sobotní ráno. Vichřík s procítěným zívnutím pronese k Fičákovi: „Dobré ráno,“ i když podle něj by bylo dobré, jen kdyby nemusel jít hned po probuzení odfoukat listí na terase. Od Fičáka se mu dostane podrážděného zabručení.



Vichřík s hrnkem ranní mlhoviny uklízí podzimní terasu, když najednou zaslechne pláč. „Co se děje?“ rozhlédne se. Nikoho nevidí, ale nehodlá ponechat něčí pláč bez povšimnutí. Zavolá na Fičáka, ten nechá snídani na stole a společně běží najít plačící dítě. Zaběhnou do lesa, tam slyší pláč výrazněji. Zachází hlouběji a hlouběji, až najdou malou dívčenu schoulenou v klubíčku.

„Ztratila ses?“ zeptá se Vichřík. Holčička leknutím nadskočí. Vánky nevidí, jen cítí jemný větřík, takže ji vyleká hlas přicházející odnikud. Když ji bratři uklidnili, odsouhlasila, že se ztratila. Měla s sebou sešítek s pastelkami, do něj nakreslila svůj domeček, ve kterém bydlí společně s rodiči. Fičák se ho vydal hledat do blízké vesnice. Vichřík zůstal s holčičkou.

„Jmenuji se Dianka,“ zčistajasna promluvila. Když se Fičák vrátil, s nadšením sděloval: „Našel jsem tvůj dům! Stačí, když mi na kus papíru z tvého sešitu napíšeš vzkaz pro tvé rodiče.“ Dianka se tedy chopila psaní, napsala, kde se nachází a že je v pořádku, jen neví kudy zpátky domů. Podala ho Fičákovi a ten vyletěl směrem k jejím rodičům. Zmačkaný papír se vzkazem položil za okno kuchyně, kde maminka vařila oběd a hodil do něj kamínek. Maminka otevřela okno a uviděla kuličku papíru. Rozbalila ji, přečetla si vzkaz a vyrazila s tatínkem pro svoji milovanou dceru. Našli ji a všechno dobře dopadlo.

„Další den, další dobrodružství, vid' Fičáku,“ pověděl před spaním Vichřík dvojčeti. „Máš pravdu brácho, dneska se cítím jako opravdový hrdina!“

„Těším se, co nám připraví zítřek.“

„Já taky, dobrou.“

„Dobrou noc.“

Úkol: Napiš, jak bys zachránil holčičku ty.



Jája a Jaroušek - 1. díl Rákoska je nejlepší lék (Léto)

Monika Pavlíčková, 9. C

Bylo krásné sobotní odpoledne, obloha jako vymetená, z ní pálilo slunce na všechny strany. „První den prázdnin, paráááda,“ pomyslela si Jája, sedmiletá holčička se zlatými copánky, které téměř vždy zdobily červené mašličky. S bráškou Jarouškem chodí do druhé třídy. Ale škola je nuda, a tak pokaždé vymýšlí, jak se v ní zabavit. Už od jara sprádají plány, co podniknou o prázdninách. A teď je ten slavný den tady!

Hned po příchodu domů letí tašky do kouta a děti vyběhnou s vítězoslavným pokřikem ven. „Víš ty co, Jájo, naučíme se střílet z luku,“ navrhne Jaroušek a už běží do kůlny, kde mají ukryté staré, ale přesné luky po dědečkovi. Také je tu několik šípů s kovovými hroty. Děti napnou tětivu a střídavě střílí do terče, ale po chvíli je to přestane bavit.

„Střílet do opravdového, živého terče, to by bylo něco,“ řekne Jája, a pak dodá:

„Nechce dneska babička vařit slepičí polívku?“ Vmžiku jsou u kurníku, aby vyzkoušeli novou metodu střílení. Prásk, prásk! Rány z luku střídá panické kdákání slepic a nakonec se jich po dvoře místo jedné do polívky válí deset. „Trochu jsme to přehnali,“ napadne Jarouška.

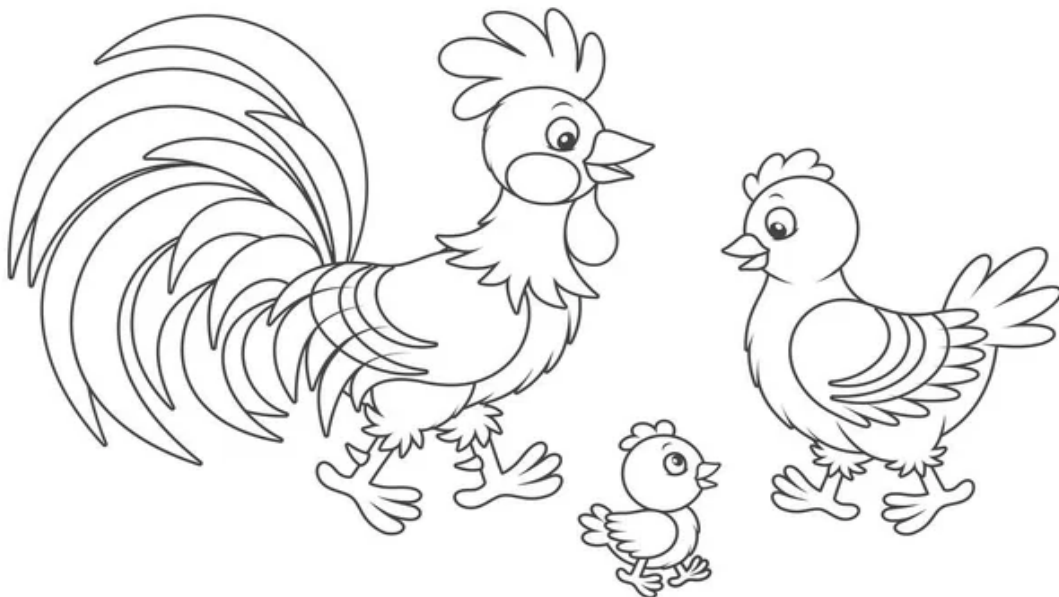
„Radši toho necháme, ale večer se to doučíme,“ uzavřela Jája a šli spokojeně domů.

Před setměním jde dědeček zavřít slepice, ale něco tu nehraje.

„Co to tu máme za škodnou?“ zhrozí se při pohledu na tu spoušť a rozhodne, že si na ni počká. Za chvíli přiběhnou děti a pokračují ve vybíjení slepic. Ale to už vedle nich stojí dědeček s rákoskou v ruce a křik už nepochází od slepic, nýbrž od dětí.

A tak je dědečkova rákoska vyléčila ze střílení do živého terče.

Úkol: Vybarvi a popiš slepičí rodinku.



Jája a Jaroušek - 2. díl Papírový drak (Podzim)

Olga Rebcová, 9. C

Začíná období podzimu, kdy se naše úplně rozdílná dvojčata Jája a Jaroušek rozhodla pouštět draka. Musí dávat velký pozor, aby se jim nezamotal do některého ze stromů na zahradě.

První let si vyzkouší Jaroušek, protože je rozumnější a opatrnější než Jája. Všechno dopadlo perfektně, drak si létal ve vzduchu jako letadlo a v pořádku přistál na zem. Pak byla na řadě Jája.

„Jáji, dávej pozor na stromy, ať se nezamotá,” připomněl Jaroušek Jáje.

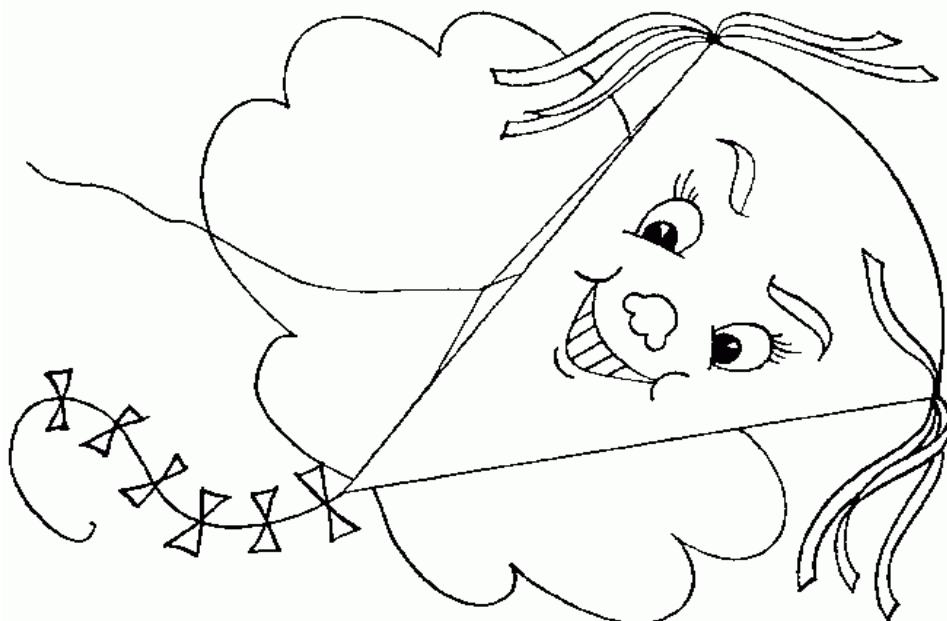
„Bud' v klidu!” odpověděla. Drak vzlétl do výšky, hezky si létal a Jája radostí křičela:

„To je ale paráda! Lítej dráčku, lítej!“ Po chvilce Jája přestala dávat pozor a všechno se vymklo kontrole. Zvedl se vítr, drak sebou ve vzduchu začal házet a najednou letěl dolů. „Jájo! Dávej pozor!” křičel Jaroušek, který měl hrůzu v očích. V tu chvíli už bylo pozdě, protože drak uvízl na špičce stromu.

„Promiň,” řekla smutně Jája a snažila se přijít na to, co budou dělat. „Co kdybychom ho stáhli dolů a ulomené větve potom přilepili?” vykřikla Jája s radostí. Jenže Jaroušek s tím nesouhlasil, věděl, že tak ublíží stromu a zároveň dostane výprask od rodičů. Rozhodl se tedy, že všechno půjde říct tatínkovi, který jim s tím určitě pomůže.

A tak se i stalo. Tatínek jim pomohl draka sundat a byl rád, že Jaroušek vymluvil Jáje přilepit větve ke stromu zpět. „Jardo, ty jsi opravdový frajer. Tohle by mě nenapadlo,” řekla Jája a láskyplně objala Jarouška.

Úkol: Vybarvi, jak podle tebe drak vypadal.



Jája a Jaroušek - 3. díl Zimní zábava (Zima)

Viktorie Malátová, 9. C

Přišlo zimní období a Jája s Jarouškem začali vymýšlet, co budou v zimě dělat. Jáju už od léta lákala šikmá střecha na stodole, která sahala až k zemi. Těšila se, až napadne první sníh a ona ji bude moct sjet na pytli naplněném senem.

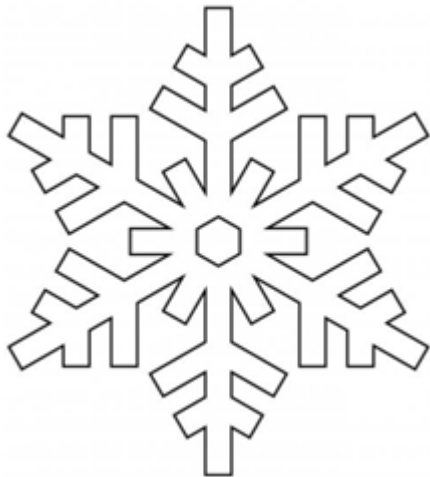
Napadl první sníh a Jája zorganizovala svůj plán. „Jaroušku, mám bezvadný nápad. Vezmeme si pytle, naplníme je senem a sjedeme na nich střechu.“ Jaroušek byl jako vždy proti. „Ty ses snad úplně zbláznila! Víš, jak je to nebezpečné?“ napomenul svou sestru.

„Ale no tak, bude to legrace, prosím,“ škemrala Jája. „No tak dobře,“ podlehl nakonec své sestře. Naplnili pytle senem a hned s nimi běželi ke střеше stodoly. Během chvíle vylezli nahoru, sedli na pytel a frčeli dolů. „Jupííí, to je skvělý!!!“ radovali se oba dva. Strašně je to bavilo, a tak jezdili každou možnou chvíli, kdy byl sníh.

Problém nastal až na jaře, kdy ze střechy slezl sníh a jejich děda šel zjistit, proč zatéká do stodoly. Strašně se divil, proč je tolik popraskaných tašek. Samozřejmě Jája s Jarouškem se taky strašně divili, proč jsou ty tašky popraskané. A v duch si říkali, že je příští rok budou muset opravit dřív, než přijde jaro a děda je bude zase kontrolovat.

Ponaučení: Žádná bláznivá legrace není zadarmo.

Úkol: Vybarvi si vločky.



Jája a Jaroušek - 4. díl Nebezpečí v lese (Jaro)

Tomáš Dundr, 9.C

Jednoho jarního dne se Jája a Jaroušek rozhodli, že se vypraví ven. Od rána bylo krásné počasí a oba se těšili na hezkou procházku voňavým lesem.

Šli přes rozkvetlou louku plnou žlutých pampelišek. Jen co se pokochali nádherou rozkvetlých květin, vydali se na kraj temného, hustého lesa. Prodírali se trnitým houštím a dorazili až na lesní mýtinku. „Jájo, to je ale nádhera, co kdybychom si tady udělali piknik a odpočinuli si,“ navrhl hladový Jaroušek.

„Super nápad!“ odpověděla Jája nadšeně. Děti si užívají zaslouženého odpočinku a polehávají v trávě.

V tu chvíli se z lesa ozve strašidelný rachot a praskání tenkých větvíček.

„Jájo, co to bylo?“ zašeptal vystrašený Jaroušek. „To nic, to byla asi jen nějaká divoká srn...“ nedokončila větu a jen zpozorovala dvě zlomyslné oči. Jaroušek řekl: „Jájo, co se děje?“

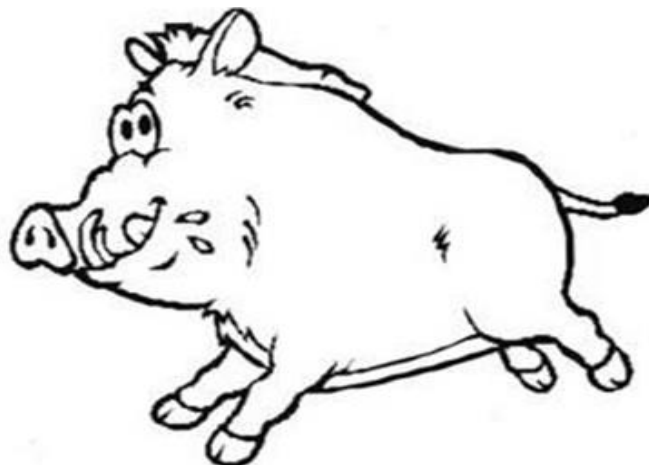
„Pryč, hned!!!“ Bum, bum, bum, ozývá se za nimi, a to děti přimělo ještě k větší panice: „Ááááááááááá, pomoooc, honí nás divočák! Pomozte někdo.“ Prásk, ozve se jim za zády. Když se děti otočí, uvidí záblesk zeleně oblečeného muže s puškou přes rameno, který jim nevědomky zachránil život.

Kanec zmizel, a tak se děti vrátily v pořádku zpátky domů. Byly jen trochu vylekané

z nebezpečného zážitku. A hlavně si budou pamatovat, že do lesa není dobré chodit sám bez doprovodu rodičů.

Stejně ale vymýšlí Jája a Jaroušek další bláznivá, leč vtipná dobrodružství. Ne vždy jsou ovšem rozumná a někdy uniknou problémům jen o vlásek.

Úkol: Vybarvi divočáka, kterého se děti bály.



Špýd a kebab - 1. epizoda Zrození Špýda

Lukáš Hosnedl, 9. C

Jednoho dne sám Bůh poslal na planetu Zemi Špýda. Tento výjimečný kluk přilétl na Zem před šestnácti lety, kde ho našla na ulici jedna velmi milá babička, která si ho vzala do domova důchodců a vychovala ho.

Špýd babičce slíbil, že bude zachraňovat do konce svého života staré lidi a jíst jen kebab. Bůh měl moc rád kebab a přišlo mu, že na Zemi není moc lidí, kteří by ho měli také rádi. A tak dal Špýdovi dar, který znamenal, že mohl jíst jen kebab, který mu dával super sílu.

Poznali byste ho tak, že na sobě nosil vždy oblečení od značky Nike, které dostával od prezidenta Nika. Byl velmi odlišný od ostatních šestnáctiletých pubertáků, kteří jen seděli doma u počítače a hráli hry. Vyčníval také svými dredy, které mu ostatní velmi záviděli.

Špýd je jen krycí jméno, které dostal, aby nebyla odhalena jeho identita. Jeho pravé jméno je Mahmed Vtipza. Když mu bylo pět let, zjistil, že má mimořádnou schopnost. Dokázal předpovědět budoucnost o pět kroků vpřed. Babička, která se o něj kdysi postarala, byla na něj velmi pyšná. Špýda určitě čeká zářivá budoucnost.

Špýd a kebab – 2. epizoda Kde je kebab?

Pavel Uldrych, 9. C

Špýd se jako každé ráno probudil, k snídani se nacpal kebabem, vyčistil si zuby a šel se projít ven. Tentokrát si Špýd myslel, že žádný zločin nikdo nedělá, a tak obešel skoro celé město.

Pak však vkročil na obávanou Opatovu ulici. Tam zahlédl nějaké chuligány, kteří se snažili okrást bezbrannou babičku. Špýd neváhal ani vteřinu a běžel na pomoc babičce. Vyřídil oba chuligány, ale znenadání tam přiskočilo dalších osm golemů a tři chuligáni. Špýd si jich skoro nevšiml, ale našťastí kvůli jeho super schopnosti se vyhnul všem ranám a přemohl je.

Z tohoto ohromného výkonu však babička omdlela. Špýd neváhal ani sekundu. Vzal babičku na záda a běžel rychle do nemocnice. Velmi ho to vyčerpalo, ale ještě ten den mohla babička jít domů.

Špýd byl velice šťastný a radostně si kráčel pro kebab jako pokaždé. Ale kebab nikde!

Co bude Špýd dělat? Poradíš mu?

Úkol: Namaluj, jak si myslíš, že vypadají chuligáni.



Špýd a kebab - 3. epizoda Honba za kebabem

Vojtěch Holý 9. C

Hladový Špýd zjistil, že ukradli jeho milovaný kebab a také samozřejmě babičky.

„Musím je zachránit a sebe taky,“ řekl si. Neváhal ani sekundu, nasadil si na sebe svůj pozlacený řetěz a vydal se na záchranu svého života.

V Istanbulu je hodně míst, kde by mohl kebab být, ale Špýd a jeho neuvěřitelné mozkové buňky vypátraly, že se babičky nacházejí v nedaleké nejtřeštěnější věznici, v hluboké, temné jeskyni. Jediná cesta, jak se tam dostat, je staré, rezavé potrubí.

„No to ne,“ tiše si šeptá už v jeskyni. „Fuj!“ huláká Špýd přes celé potrubí, když mu na rameno kápl modrosvětlý sliz. Najednou nad sebou vidí modrosvětlého třímetrového slimáka jménem Figo.

„Nazdar slizoune,“ povídá Figovi Špýd. Figo ani nepozdraví a vrhá se na Špýda. Špýd úspěšně odskočí. „To bylo o fous,“ tiše cekne Špýd a zkouší najít řešení, jak neporazitelného Figa přechytračit. „Už to mám,“ vykřikne Špýd a dává první úder Figovi do břicha. Figo rychle padá k zemi s neuvěřitelnou bolestí, ale hned bleskově vstává a znovu chce jít po Špýdovi. Ale právě teď nastává ta chvíle, kterou Špýd celou dobu chtěl. Špýd fantasticky trefuje rezavou páčku svým plechovým prakem, který stihl sám vmžiku vyrobit, díky svému jedinečnému myšlení. A na slizouna Figa padá obrovská krabice.

„Ty mizero,“ šeptá tiše Figo svými posledními slovy.

Mezitím Špýd celý bez sebe skáče radostí a myslí si, že ho už nic horšího nečeká, ale to ještě neví, že tohle byl teprve předkrm. Co bude dál? To si přečteš v dalším díle.

Úkol: Kdo je na obrázku? Špýd nebo slizoun Figo?



Špýd a kebab - 4. epizoda Kebábek je doma

Miroslav Biedermann, 9. C

Špýd si myslel, že je konec. Vkročil do další místnosti, kde viděl všechen ukradený kebab i babičky. Nezaváhal ani chvíli a šel zachránit obojí. Kebab i babičky. Vtom se přiřítíl obávaný žrout kebabu Froněk.

Začal poslední a zároveň i nejtěžší souboj.

„Mě neporazíš!“ hejkal Froněk. Nato Špýd odfrkl: „To si piš, že tě porazím“.

Špýd ale musel začít přemýšlet, jak Froňka přemůže. Nebude to legrace. Mezitím, co Špýd přemýšlel, dostával velmi tvrdé rány od Froňka. „Už to mám,“ řekl si Špýd. Zničím ho tím, co má nejvíc rád. Špýd tedy rychle běhal pro kebab a pálil po Froňkovi jednou porcí za druhou. Když byl Froněk omráčený, znovu zaútočil, a tak to opakoval aspoň osmkrát, až Froňka úplně umlátíl kenbabem.

Jakmile Špýd Froňka porazil, šel zachránit zbytek kebabu a babičky. Odnosl je do nedalekého Istanbulu, aby se vše vrátilo a bylo jako dřív. A tohle celé Špýd stihl za pouhou hodinu! Byl to zkrátka Superšpýd. Jakmile vrátil všechno, kam patří, dostal od prezidenta Tatea ocenění za nasazení života, za záchranu kebabu a babiček. Od té doby se zločin v Istanbulu už nikdy neukázal.

Úkol: Namaluj, jak si myslíš, že vypadá Froněk.

Namaluj, jak si myslíš, že vypadalo Špýdovo ocenění.

Podvečerní procházka (Kateřina Hessová, 8. B)

To, co jsem viděla, mě ohromilo. Stála jsem uprostřed malého parku v centru města Františkovy Lázně.

Už se pomalu stmívalo a v tu chvíli se začala probouzet první světla v lampách. Jejich narůstající zář mě na malý moment oslepila. Lamy vypadaly staře, jako by tady stály už odjakživa. Stíny jejich kovových těl připomínaly strašidelná stvoření.

Cítila jsem příjemnou vůni svěžího vzduchu. Pokračovala jsem dál po pěšině. Z nedalekého podniku se linula uklidňující pomalá hudba. Zastavila jsem se, zavřela oči a zaposlouchala se do zpěvu mladé ženy s nádherným hlasem. Když půvabná píseň skončila, vydala jsem se směrem k vysokému a mohutnému stromu. Ve tmě vypadal ještě větší, než ve skutečnosti byl.

Nad jeho špičkou se objevila první hvězda. Tento malý třpytivý krystal mě okouzli natolik, že mé oči nemohly sledovat nic jiného. Po chvíli se tmavě modré nebe proměnilo v moře dýmantů. Několik hvězd dohromady tvořilo obrazce. Nebyla jsem schopná od té čarokrásné podívané odtrhnout pohled.

Klidnou večerní atmosféru doplňoval šum listů v korunách stromů. Foukal jemný teplý vánek, který mi cuchal vlasy. Mou pozornost od kouzelných krystalků na nebi dokázalo odpoutat až daleké psí štěkání. Pousmála jsem se a opět se vydala na cestu zpět do hotelu.



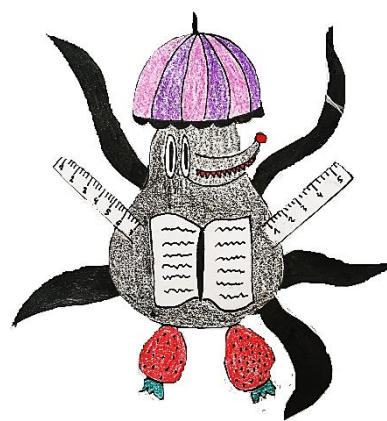
Z bestiáře třídy 8. C:

SLOVOPŘEHAZEČ (TEBIES)

Slovopřehazeč je savec z řádu bestii, konkrétně ze školních bestii, a patří mezi smrtelně nebezpečné.

První písemná zmínka o Slovopřehazeči pochází ze 17. stol. od J. A. Komenského. Ten ho popisuje jako mírumilovného a hodného. V jeho spisech se píše, že se Slovopřehazečem poprvé setkal při vyučování čtení a že mu pomohl naučit děti číst. Popisuje, že si s dětmi Slovopřehazeč hrál a ony na oplátku předčítaly nahlas z knihy, jež měl Slovopřehazeč přitisknutou na břicho. Konec těchto spisů chybí, proto doposud nevíme, proč Komenský pojmenoval bestii právě Slovopřehazeč. Další zmínky o Slovopřehazeči pocházejí především z 19. stol. a jejich autoři jsou neznámí. Tyto spisy se ovšem liší od těch, jež napsal Komenský. Popisují totiž Slovopřehazeče jako zlou nemilosrdnou bestii. O Slovopřehazeči se zde píše jako o Tebiesovi. Název Tebies vznikl z přeházení písmen slova bestie. V těchto dokumentech stojí, že Tebies nechá děti, aby četly z knihy na jeho břicho. Později začne přehazovat slova ve větách a písmena ve slovech. Jakmile se děti zaseknou ve čtení, protože je pro ně text nesrozumitelný, začne Tebies knihou pohlcovat své oběti. Popis vzhledu, jenž sepsal Komenský, se zcela shoduje s popisem obsaženým ve spisech z 19. stol., proto vědci usoudili, že se jedná o stejnou bestii, i když s odlišným pojmenováním. Důvod, proč se Tebiesova povaha, již popsal Komenský, liší s tou, kterou popsali neznámí autoři dvě století po Komenském, je neznámý.

Popisy Tebiese udávají, že bestie má hruškovitý tvar těla, jež je zbarveno do šeda někdy až do černa podle toho, jak moc je bestie nebezpečná - čím tmavší odstín šedé, tím nebezpečnější bestie je. Na hlavě má deštník, jejím očím chybí duhovka a vystouplý nos, na němž se nacházejí ústa s několika řadami ostrých zubů, je zakončen malou červenou bambulkou. Výšku svých obětí si měří pomocí pravítek, která má místo rukou. Místo nohou má dvě červené jahody. Pohybuje se rychle díky pěti černým chapadlům vyrůstajících bestii ze zad.



Umí se zcela zneviditelnit a v tomto stavu tráví většinu svého života. Je zaznamenáno mnoho případů, kdy byla z Tebiese viditelná pouze kniha na břicho a zbytek jeho těla byl neviditelný. Knihou pak pohltil své oběti, aniž by zanechal nějakou stopu.

Tebies se v současnosti vyskytuje především v českých školách a nejčastěji se ukrývá ve školních knihovnách, kde čeká na své oběti.

Tebiesem se zabývá spousta vědců, ale protože, jak udávají statistiky, Tebies využívá svou schopnost neviditelnosti čím dál tím více a svou podobu neukazuje už ani při požívání svých obětí, není výzkum tak jednoduchý. V současnosti se zaznamenává mnohem více případů lidí zmizelých beze stopy při čtení knih, v nichž je Tebies hlavním podezřelým.

Veronika Důlovcová, Pavlína Majdlová, Adriana Šlehoverová, 8. C

ZÁVĚREM

Doufáme, že jste se při čtení pobavili
a také ocenili nápaditost a výkony svých spolužáků.
Užívejte si další dny vonící jarem a nezapomínejte na to,
že čtení je bezva zábava.

Loučí se s Vámi Masčásek.

